30/11/2019

Η Χρυσταλλού και το θαύμα του Αποστόλου Ανδρέα

/ Ορθόδοξες Προβολές



Μιά φορά, ήταν μιά γυναίκα που την έλεγαν Χρυσταλλού. Τούτη η γυναίκα στον κόσμο είχε μόνο ένα γιό.Κι ήταν έξυπνος-έπαιρνε τα γράμματα πολλά-κι όμορφος και ζωηρός.

Μιάν ημέρα, μάνα μου, εβγήκαν οι Τούρκοι κι είδαν το παιδί πως ήταν παλλικάρι κι επήραν το.Από τότε η μάνα του... μέρα-νύκτα έκλαιε.

-Α, το γιό μου, α το γιό μου...Απόστολε Αντρέα μου, φανέρωσε μου τον, Απόστολε Αντρέα μου...

Μιά νύχτα πήγε ο Απόστολος Αντρέας και της λέει:

-Τι έχεις και κλέεις;

-Τι έχω; Μου κλέψαν το παιδάκι μου και δεν ηξέρω που ένι.Τον σκότωσαν; Ζεί; Τι τον εκάμαν δεν ηξέρω.

-Να μην μαραζώνεις, της λέει, τον έχουν πολλά καλά.Να μην κλέεις και σε δέκα χρόνους από τώρα να πάεις στο Μοναστήρι μου στην Καρπασία και θα τον εύρεις.

Έκτοτε σιώπησε η κακορίζικη, πήρε παρηγοριά.Πέρασε ένας χρόνος, άλλος ένας χρόνος...Τέλος πάντων να μην τα πολυλογούμε, τελείωσαν οι δέκα χρόνοι.Ετοιμάστηκε η Χρυσταλλού κι έπιασε τα τάματα που έταξε στον Απόστολο Αντρέα και πήγε στο Μοναστήρι του στην άκρη της Κύπρου.Πήρε πρόσφορα, άναψε λαμπάδες, έκαμε γιορτή, παράκληση, λειτουργήθηκε, μετάλαβε και βγήκε έξω από την εκκλησία.Είχε έγνοια, παρατηρούσε...Έρχονταν ξένοι πολλοί.Από ένα καράβι κατέβηκαν κάμποσοι κι ένας αξιωματικός των Τούρκων, ψηλός, όμορφος, λεβέντης.Παρατηρεί, εγνώρισεν την εκείνος.»Είναι η μάνα μου, λαλεί τούτη»!Πάει κοντά και της λέει:

-Ε, ποιά είσαι εσύ;

-Εκλέψαν μου το γιό μου, γιέ μου, εκλέψαν μου τον, εσκοτώσαν μου τον, τι τον εκάμαν δεν ηξέρω. Μου είπε όμως ο Απόστολος Αντρέας να’ ρτω σε δέκα χρόνους και θα τον εύρω.

-Θένα τον αναγνωρίσεις; Λαλεί της.Έχει τόσον καιρό να τον δεις.

-Θένα μου βοηθήσει, γιέ μου, ο Απόστολος Αντρέας να τον αναγνωρίσω.

Δεν έχει κανένα σημάδι πάνω του; Λαλεί της.

-Πάνω στο πόδι του. Από τον καιρό που ήταν μωρό, καθώς έπαιζε κοντά στη νεστιά, εκύλισ' ένα κάρβουνο πάνω στο πόδι του.Μέχρι ν' αρχίσει φωνές, μέχρι να πάω κοντά, κάηκε και σούρωσε.Τον πήρα στο γιατρό και του έβαλε κάτι πάνω και γλύκανε ο πόνος, και λίγο-λίγο υγίανε.Τού έμεινε όμως σημάδι.

-Έχω κι εγώ λαλεί της, ένα σημάδι. Σηκώνει τα ρούχα του...αρχίνησε κλάματα.

-Γιέ μου, λαλεί του, μα είσαι εσύ;

-Εγώ είμαι! Και λούστηκαν στο κλάμα.



Μάνι-μάνι πήγε κι αγόρασε ρούχα χριστιανικά για να βγάλει τα τούρκικα και πήγε εις τους παπάδες και τους είπε την ιστορία του.

-Να έρθετε να με διαβάσετε, να με λειτουργήσετε να φωρέσω τα ρούχα μου τα χριστιανικά, γιατί ηύρα τη μάνα μου.

Ήρθαν, εδιαβάσαν τον, ελειτουργήσαν τον, εκοινωνήσαν τον κι έκαψε τα ρούχα τα τούρκικα κι εφόρεσε τα ρωμεΐκα.

Είδες ο Απόστολος Αντρέας...!Πρέπει να’ χεις πίστη πάνω σου για να σε ακούει ο αφέντης μου ο Θεός.Πίστη και καλοσύνη.

Κυπριακό Λαϊκό Διήγημα Βασισμένο Σε Αληθινή Ιστορία

Μεταφέρθηκε Σε Γραπτό Λόγο Από Τον Χαράλαμπο Επαμεινώνδα

Πηγή: *Http://Noctoc-Noctoc.Blogspot.Com/2008/11/Christallou-And-Miracle-Of-Saint-Andrew.Html*